

<p>VI. ÉVFOLYAM. M megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.</p>	<p>Pest, dec. 29. 1872. 52 szám.</p>	<p>GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.</p>	<p><i>Szerkesztői iroda:</i> Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirát, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.</p>
--	---	--	---	---

Bucsu az ó évtől.

Szilveszter éjjelén.

Ismét letűnt egy év . . le a semmiségbe —
Az egésznek csak is nem fény, — de árnyképe
Maradt meg emlékebe.

Rég így folyik ez már, . . a közösügy óta
Évről évre mindig szomorúbb a nóta . . .
S osztrák a banknóta!

Bizony so se hallunk, so se érünk mi jót,
Ránk sóznak minden rossz adminisztráziót —
És a nagy portziót.

Dúsan tenyészik a giz-gaz nyomról nyomra,
Gomba módra nő a corruptio gyomja
S hazánkat elnyomja.

Felfordult világ ez, az elv most elvtelen,
Becsület elülhet — az erény? — nemtelen,
S az erkölcs... szemtelen.

A nemzetiséggel sem állunk különben,
Tekintsd meg egy hiven mutató tükörben.
Bábel az egy tömbben, . . .

Bölcsnek címezzetik a világ szamarát . .
Az ember egymásra feni az agyarát —
S ellenség . . . a barát.

No de félre mostan az ily sötét képpel . .
A jövő talán majd rózsásb színben lép fel
s boldogabb ujévvvel.

Diskurszus

Icig szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály gazda: Nini szomszéd! mit akar az a szász universitás? hallom, hogy a 11 szász kerület 12 pontból álló feliratot intézett a belügyminiszterhez.

Icig szomszéd: Mit akarnak hallja khend? hát biz azok nem akharnak sem thübbet sem kevesebbet, mint Magyarorszáiban egy

külön Szászországot.

Mihály gazda: De már erre aztán ellehet ám mondani:

Sokat akar a szarka.
De nem bírja a farka.

Icig szomszéd: Hát nem boszszantó már ez Mihály gazda! musthan olvasom a „Militär Zeitung”-ban, hogy a mi honvédeink épen nem harcias kinézésűek? j

Mihály gazda: Hát hiszen hogy is lennének harciasak, mikor a hadügyminiszterük is Szende.

Pulszki Gusztikának.

Te mondád: hogy Csanádinak „Se országa se nemzete,”
Annak! kinek egy nyitott könyv
Nyilt jelleme s becsülete!
Éretlen vásott egy flekő!
Te akarsz dobálni sárral —
Vigyázz . . az ne essék veled
Mi Petőfi szamarával.
Sértő szavad egy valódi
Hazafin esorbát nem vágott . .
Hisz az eb is megugatja . .
Ujságkor a hődvilágot.

Vzsigá posta.

N... nek Debrecen: A „Csodabogár” izetlenségéért nincs okunk pirulni, ő felel érte.

Különben is a csodabogár csak afféle ráadás a „Népszázló”-jára, melylyel a „Népszava” okt.—decemberi előfizetői kártalanítottak.

Veszprémbe: A „kajtárók”-féle humoreszk már 1868-ban megjelent a Matyiban.

Ócsvári Edének: Az ünnepies kívánatot viszonzozzuk.

A tanulóhoz.

Mindenféle papir és íróeszközök, névjegyek, pecsétnyomók, vonalzóik stb.

a legdusabb

választékban
Sommerfeld és Förster

árucsarnokában
Pesten Hatvan utca
6. szám alatt
találhatók

10.000 kötet a legjobb művekből

Sulyok J.

PEST, dohányutca 2. sz. a.

a Bazarban,

az izr. templom

átellenében.

Sulyok J.

PEST, dohány utca 2. sz. a.

az izr. templom átellenében

A regényirodalom disze

Páter Bálint esete.

(*Ferbli Zsiga különös mulattatására.*)

Volt Fehérmegyében egy kálomista pap, a ki jobban szerette forгатni a kártyának, mint a bibliának lapjait.

Páter Bálintnak hívták ezt a papot.

Történt egykor, hogy ezt a szerencsétlen pátert, Baracsára, egy jó kedvű ferbliző komposzessor-társaság közé vezette balcsillagzata.

Szinte égett az örömtől, midőn látta, hogy nagyon is kívánt helyre érkezett.

Legott oda furakodott a ferbliző kompánia közé.

Valaki azonban észrevette a kártyázó komposzessorok közül, midőn páter Bálint az erszényét vizitálás végett felnyitotta, hogy alig piszeg abban a tágas erszényben több, mint valami husz forintocska.

Ez jó jel volt arra, hogy a pátert megrétfálják.

Éppen ezen a bizonyos uri emberen volt az osztás, midőn a páter legelőször ostrom alá került.

Szomszédjának legott megsugta, hogy a vízi leg-
alább is öt forint legyen.

Ugy lett, a mint kívánta.

Páter Bálintnak ferbli kártyája lévén, megvakarta egy kissé a fejét a magas vizire, de mindamellett is beszurkolta azt.

Mikor aztán ki volt osztva a kártya, s szép sorjában berakták páter Bálinttal együtt a komposzessor urak a vizit, — azt mondja az osztó, páter Bálintnak nem csekély rémületére hogy:

— Az első kártya — **öt forint.**

Persze erre páter Bálint egyet nagyot csuklott, ugy megijedt, hanem mind a mellett is mit volt mit tennie, — az öt forintot meg kellett adni, — mert hát igen finom kártyája lévén, — teljes fényben derengett rá a remény, hogy ő huzza be ezt a fényes kaszát.

— A második kártya ismét — **öt forint!** hangzott fel ismét az osztónak kegyetlen ajakiról,

Páter Bálindra kezdett ez az aktus igen kellemetlenül hatni.

— Már tiz forint a kockán! — gondolá — s utánna mászhat a többi is — anélkül, hogy csak egy osztást is végig játszhatott volna.

Kezdett lassanként a derekába is belejönni — a nyilamlás.

Hanem hát már most visszavonulni éppen nem lehetett, annál is inkább, mert már tiz forintocskája uszott a játékasztalnak hánykodó óceánján.

Beadta tehát ezt az öt forintot is.

Midőn az osztó látta, hogy a páter még most sem igen akar megrendülni elkezdett munkájában, ujra mondja tovább osztva másnak a kártyát:

Ez a kártya ismét — **öt forint.**

Páter Bálint kezdett erre a csapásra nagyon zöldülni, — belsejében kezdett nagyon hánykolódni, s

olyan formán kezdett magában gondolkodni, hogy inkább ment volna ő el kutyát fésülni, mintsem hogy e közé a fosztogató kompánia közé keveredett.

Hanem hát már meg volt.

Tizenöt forint már uszott, — s most már isten neki, — neki keseredett a Bálint páter, s abban a reményben, hogy az osztó dühe majd csak szelidülni fog, — utánna vágta a többinek az utolsó öt forintot is.

Midőn ez meg volt, az osztó teljes megelegetés és örömmel nézett végig a zugolódó papon, — és ismét azt mondja a játszó pajtásoknak:

— Ez a kártya — **tiz forint.**

Páter Bálint meg volt semmisítve ez által a végzetes szó által.

-- Ilyen bolondá még ember nem tette őt e földön.

Leült a játszó társaság közé, fényes reményekkel eltelve, — beraktnak ott vele szép csendesen husz forintot. — vagyis berakatták vele minden pénzét, — s csak anyyira sem vihette, hogy ezt az osztást végig játszhatná!

No ilyen fátumot nem evett, mióta csak papnak felszentelték.

— Ki adja a tiz forintot urak? — kérdé az osztó, mi közben jót nevetett, hogy a páter Bálintot szép álmái és kilátásaiban ennyire megzavarta.

— Adja a kutya! — szólalt fel erre indulatosan a páter, — hisz husz forintom már a fenéjé, és most sem tudom, hogy hanyadán vagyok.

Ezzel nagy dér-durrall felkelt a székről, kioson-
tott az udvarra, s ugy eltűnt a társaságból, hogy eltűnését nem vette észre senki.

Mint a forgó szél sietett haza.

Oda haza aztán beleveszett a harangozóba, s nem nyugodott addig, mig annak hátán haragjának tüzét ki nem oltotta.

Párbeszéd

Bolond Miska és Ludas Matyi közt

Miska: Te Matyi! az a csodabogár azzal kérkedik, hogy elcsipkedte az előfizetőinket.

Matyi: Pajtás! ne irigyeljük azon boldogtalanok gusztusát, kiket az a csopabogár elcsipkedhetett tőlünk.

Miska: Hanem köztünk maradjon a szó kolléga! az utóbbi 52-ik számában egy jó képet hozott az a csodabogár!

Matyi: Melyiket?

Miska: Hát azt, mikor a bába krisztkindliben gyereket visz a plébánosnak.

Matyi: De már azt a képet csakugyan tőlem csipte el. (Lásd a Ludas Matyi 1869-ik évi 51-ik számát, midőn Páter Makutyi is megkapta a maga krisztkindlijét.)

Pulszki Gusztikához

Még egy vers.

Nagy haladást tettél szerelmes szép öcsém!
A politikának szövevényes utján.
Büszke lehet reád az apád ormánya,
És magyar országnak — felelős kormánya, —
Maholnap mint csodát bámulnak az utcán.

Valóban, remekelt te rajtad a mester,
Ki a korcselveket beléd csepegtette,
Mondhatom, hogy rutul át vagy idomitva,
Szived sincs, mert az is ki van ficamitva,
Lelked pedig szórnyen meg van mételyezve.

Kinek egész élte példánykép előttünk,
Kinek keble csupa merő honszeretet,
Mert nem hajt vizet a közösügy malmára,
Szerinted, annak nincs nemzete s hazája, —
Apádtól tanultad ugy-e bár ezeket?

Mikor ilyeneket bocsátsz ki a szádon,
Nem félsz-e attól, hogy elvisz a kolera?
Vagy talán megsugta ez a kóbor lovag?
Hogy nem bántja, — ki az önzés utján halad, —
Hadd hordja el azt a közösügy nyavaja.

Szegény magyar hazám! hány korcs-szülötted van
Kik nem méltók szívni a magyar levegőt?
Meg látod, hogy ezek egy évtized alatt,
Ha isten meg nem ment, — rut önzésük miatt,
Reád boritják a halotti lepedőt.

Hogyan fogták el Rózsa Sándort?

Ismerem én a magyar ember gyengéjét. Nem irhattam volna én oly bolondos cikket, melyet mohóbban kapkodott volna az érdeemes publikum, mintha azt beszélem el, hogyan fogták el Rózsa Sándort?

Perorálhatnék én órahoszat Krisztina és Mili kétféjü szerecsen kisasszonyokról és az ő csalogány hangjukról, négy lábukról, kik most a főváros hösnői; nem volna az a kíváncsi olvasó előtt oly érdekes, mintha azt elbeszélem egyszerűen: hogyan fogták el a puszták hősét Rózsa Sándort?

Tehát a hirhedt betyárt léprecsaltál szép szóval, mielőtt még futó betyár lett volna. Hanem akkor már nem igen tartózkodott egy helyen, mert nem volt eléggé bizonyos: ha nem szagoltak-e meg valamit legujabb viselt dolgaiból. Gr. Ráday kir. biztos Somogyi József szeged-rókusi csendbízost bizta meg a nevezetes fogással, ki emberül végre is hajtotta azt. Óvakodnia kellett, nehogy Rózsa neszét vegye valaminek, mert a veszedelmes embert nem volt tanácsos kóborlóvá tenni. Somogyi először a betyárt Martonoson Rózsa András-

nál kereste szigorú inkognitóban. De akkor már nem volt testvérénél.

Ez eredménytelenség után Szegeden a Rocskaféle kormát látogatta meg, a hol Rózsa szeretője is volt. Somogyi itt mulatozni kezdett, s a nőszemélyt bőven kínálta borral. Aztán módosan kezdett vele beszélni Rózsáról, elmondva, hogy fontos közleni valója volna vele, s többi közt át akarná adni azon fegyvereket, melyeket Veszélka lakásán találtak.

Reggel aztán Rózsa megjelent Somogyinál, mikor az még ágyban feküdt s bizalmasan kérdezte, hogy hát mi az a nagy mondani való? Somogyi jó reggeliről gondoskodott, aztán előadta, hogy Rádai gróf szeretne vele beszélni. Rózsa meghökkent, de mégis ráállt. Hanem mikor a szegedi várba akart vele menni a biztos, akkor már vonagatózott, s ugyancsak szükség volt a rábeszélésre. Lépésről lépésre növekedett benne a gyanu, s az oroszlán kávéháznál már azon ürügy alatt akart elmaradni, hogy szomjazik, de a biztos bement vele együtt egy ittal borra s újra csak nógatta.

A vár kapuja előtt egészen megbicsakolta magát, s leült a sétány karfájára, s kívánta, hogy Kormos Béla vizsgáló bíró jöjjön ki hozzá, mert ő be nem megy. Somogyi szemrehányolag válaszolt: hát nem bizik benne, stb. és csakugyan rávette Rózsát, hogy bemenjen a csapdába. Ott mialatt intézkedtek, Kormos Bélával beszélgetett, midőn pedig kijött attól, két fegyveres katona szuronyt szegzett neki, s így fogták el Rózsa Sándort.

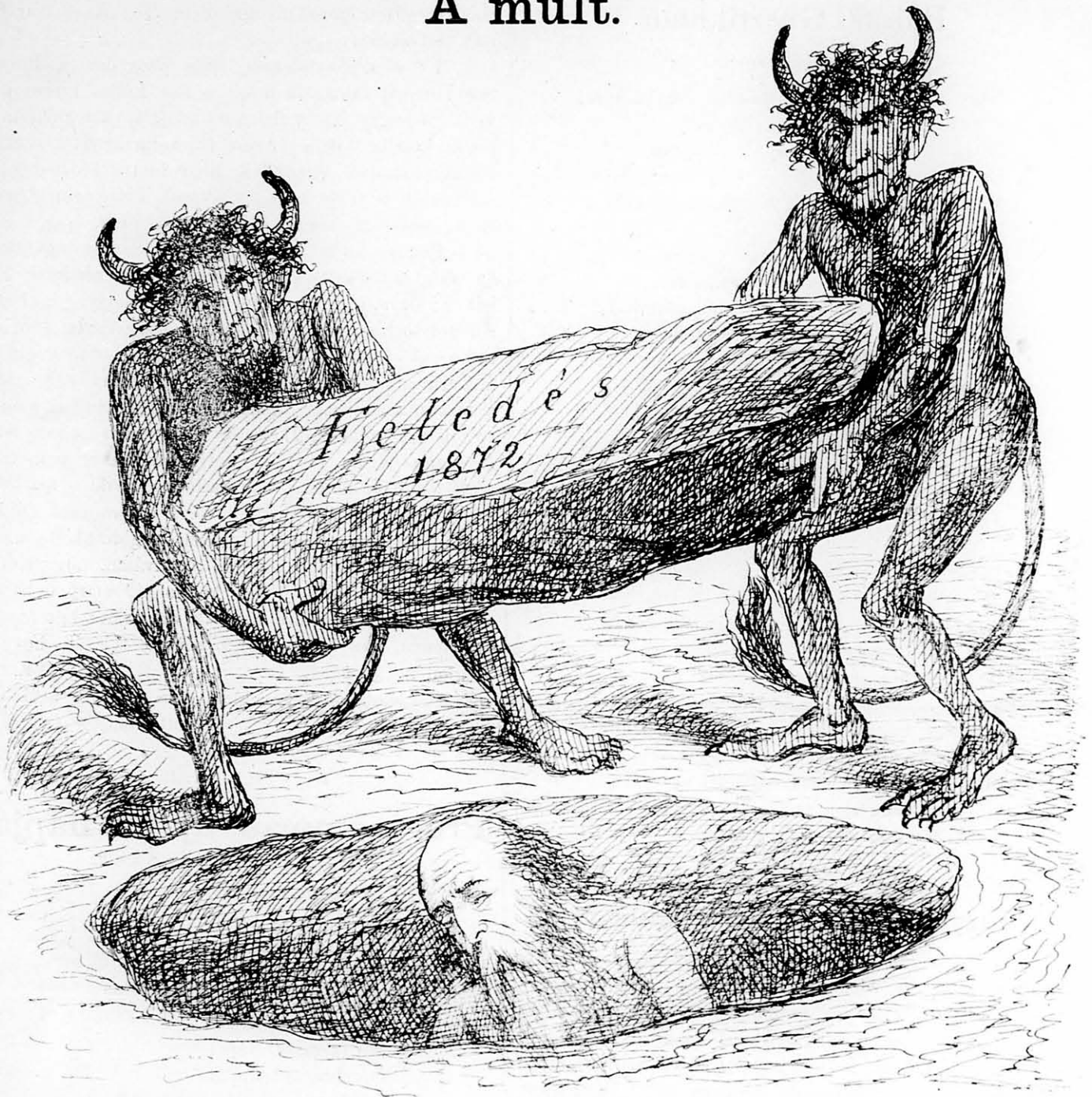
Pro memoria új év napján.

Dr. Halász Gézának.

Be rég preskribálok
Nekem a receptet . .
Patiensed látod
Már türelmet vesztett.
Szánd meg tehát végre
A szomjas poétát,
Ne tartassál véle
Oly hosszú diétát.
Lásd addig a Matyi
Meggyógyulni nem fog —
Mig nála nem lesz az
Ordinált pincze tok.
Kérde minő kórban
Sinlódik beteged . ?
Kedves jó doktorkám
Bizvást elhíheted —
Veszedelmes nyavajában —
Közösügyi kolera b a n.
Mint a szegény hazám —
Én is úgy szenvedek.

Ludas Matyi.

A mult.

Uj évi ajándékok.

Deák Ferencnek.

Hatvanhétben jól sakkoztál,
Negyvennyolcnak mattot adtál.
Rajtunk azóta nyüg, járom...
Vegye le azt hetvenhárom.

Lónyainak.

Téged is megpróbált két tavasz és két tél,
S azután elhordott szépen a forgó szél.

Besze Jánosnak.

Zemplénmegye hej de sáros...
A vásárlás benne káros;
Vesztegetés vádja nyom...
Mit mond erre Esztergom?

A jövő.

Gráf Czirákinak.
Pius papa jó fja!
Ki csak azért kelsz ki..
Hogy nincs megadóztatva
Jobban a cindhelci —
Egy kissé kevesebb
Ultramontánságot
Kivánok én neked,
S több világosságot.

Kerkápolinak.
Legyen ugy mint régen volt.
Mikor a magyar ur volt.
Ne szeded hát Kerkápoli
Azt a fene nagy adót.
Ha szedeted, az uj évben
Fujjunk neked indulót.

Szabadkai krónika.

(Körpelesz et comp. ujévi kívánatai.)

Matyi bácsi!

Miután az új év beköszöntött: illő, hogy embe-
reink és nem embereinkről egyformán megem-
lékezzünk, így hozván magával az osztóigazság törvénye
és a közösügyes politik a.*)

Mindenek előtt Ludas Matyinak kívánunk
számos olvasót és még számosabb előfizetőt.

Lénárd főispánnak kívánjuk, hogy hosszú életü
legyen; de hogy az lehessen: ne üsse az orrát a
kolerába, annál kevesbbé annak bizottsági
ügyeibe. — Olvassa el a municipális törvényt és meg
fogja találni a főispán jogát.

Muczi polgármesterünknek azt kívánjuk, hogy
hogy sokszor menjen „félre“; mert különben a „hó-
nap számos krónika“ írói kifognak elménczés-
geikből.

Mihály ifju főkapitányunknak azt kívánjuk,
hogy mindig úgy „győzze“ mint eddigelé győzött
eleget tenni minden szépnak!... Ha a rózsaszínű
petitiókat le nem tárgyalhatná önmaga: juttasson
azokból egynémelyeket Józsi bácsikájának... hanem
csak „sub rósa.“ — Éljen sokáig, mint köztisztelet-
ben álló főkapitányunk!

Tónedl főjegyzőnek miheztartása végett
azt kívánjuk, hogy magyarázza meg valaki neki e deák
közmondást: non sutor ultra crepidam.“

M—cs főügyészünknek nincs mit kívánunk; ha-
nem a hazának kívánunk több ily derék szerbet. — Zsivio!

Karcsi főszámvevőnknek kívánunk naponta egy
zsák sósperecet és semmi dolgo t.

Biró uramnak sokat kellene kívánni, hogy magát
modern törvényszéki elnökké kiköszörülje. —
Egyelőre csupán arra figyelmeztetjük, hogy a művel-
tebb osztályu uri nőket nem illik pipa-szó és kos-
tök adjusztirung mellett fogadni. — A patkós és ta-
rajos csizma még megjárja.

Pörgyártó kir. főügyésznek azt kívánjuk, hogy
ezentul is legyen független, önálló gondolkozása és

*) üssön bele a guta.

köztiszteletben álló fiskus. — Hanem még inkább ki-
vánók, hogy olyan lenne, mint azelőtt volt, mielőtt
fiskus volt.

Jakove járásbirónak azt kívánjuk, hogy mode-
rálja magát. — Egyszer volt Posztli casus Kani-
zsán; egyszer volt pardon a királyi táblán.

Antonnellovics aljárásbirónak a jezsuiták
érdekében tanusított bokros érdemeiért kívánunk: egy
barátságát oly nagy kereszttel, a milyen
keresztje ő a járásbiróságnak.

Hát a Brudernek — Szikra Matyó almási já-
rásbirónak mit kívánunk?... Erős lábszárikrát
kívánunk, hogy annál többet koncsoroghasson Szabad-
kán; mert 1872-dik évben hiteles statistikai kimutatás
szerint csupán 208 napot, szóval kétszáz nyolc napot
ögyelgett el Szabadkán, ide nem számítván a sá-
toros ünnepeket és a korteskedési vakációt.

Udvariatlanság volna a Herr von Miska bácsi-
ról meg nem emlékeznünk, kinek szívünkéből kívánjuk,
hogy kukuricáját jó áron adja el, és a közgyűléseken
mindig oly talpra esett orátiót mondjon, mint
legközelebb a színügy érdekében (!)

De honatyáinkról sem hallgathatunk, a
kiknek azt kívánjuk, hogy nagyobb érdekeltséget és több
hajlamot érezzenek az országgyűlés, mint a Damen
Congress**) ügyei iránt.

Végre városi közönségünknek azt kívánjuk, hogy
mindig az a kolera uralkodjék e melyet Ziman-
csek (alias Hidegh) városi főorvosunk felfedezett (!)

Ezzel bezárom krónikámat. — Lemondok tár-
czámról à la Lónyai, és átadom pennámat — ha
Matyi bácsi elfogadja***) Pünkelesz és Szimkelesz
elvtársainknak.

Adieu a viszonttalálkozásig!

Körpelesz.
repräsentant.

**) Ad vocem Damen Congress . . az 50-ik szám krónikájában azt
kérdezé Körpelesz ecsem hogy! igaz é, miszerint képviselőik sürün
látogatják a Neue Weltet?

Azóta bővebben értesültem, hogy bizony megfordultott néha
néha a Damen Congress korelnöke!

***) Elfogadjuk, ha megütik a mértéket és tudnak jól po-
rolni.
Matyi.

Fölhívás.

A társas vállalatok azon nemzetgazdasági tényezők, melyek egy nemzet anyagi felvirágzását kiválólag elősegítik, de a mily üdvös lehet a helyes irányban létesített és kezelt társas vállalat a közönségre nézve, ép oly káros hatással van a téves alapra fektetett és tévesen vezetett ilyenemű társulás.

A jelenkor követelményei számtalan irányban olyanok, melyeknek kielégítésére csak egyesült erők képesek, s valóban az egyesült erők által felmutatott eredmény óriási, s következményeiben milliók javát mozditja elő.

Ily eredmények észlelhetők a **biztosítás** terén is.

A biztosító társulatok első sorban hivatvák a közbiztonság megóvására, s mint ilyenek a legfontosabb helyet foglalják el a közgazdasági vállalatok sorában. A biztosító intézetek első sorban humanisticus hivatását annyira ismeri minden művelt ember, hogy felesleges volna azt bővebben ismertetni! de merőben ismeretlen még hazánkban azon biztosítási rendszer, mely eredményeiben legüdvösebbnek bizonyult be, s melynek mint általánosabb fölkarolására kulturai előhaladásunk és közvagyonosodásunk érdekében, teljes erélylyel törekedni kell,

Ez a **kölcsönösség** eszméje a biztosítás valamennyi ágazata terén.

A kölcsönös biztosítás, a korszerű önszegélyezés és solidaritás elvén alapszik. Minden biztosító társulat egyedüli vagyon forrása a biztosítási díj, s csakis addig képes egy társulat elvállalt kötelezettségeinek eleget tenni, míg kiadásait a díj bevételekből képes fedezni, a biztosító felek tehát a magasabb díjképességben lehetnek fel egyedüli biztosítékukat. A kölcsönösség elvén nyugvó biztosító társulatok ellenben rendszerint alacsonyabb díjazással biztosítanak, de a mennyiben az ugynevezett pótdíj-kötelezettségben a díjtételek többszörösével képezik díj tartalékjaikat: aránytalanul nagyobb garantiát nyújtanak mint a részvénytársulatok.

A kölcsönös biztosítás eszméje alapján az intézet biztosított tagjai lévén egyszersmind a biztosítók, az üzlet *tiszta nyeresége a biztosított feleket illeti*, s mivel a biztosító és a biztosított fél érdeke egy és ugyanaz: a kölcsönösség elvére alapított társulatok üzleti kezeléseikben, a dolog természeténél fogva, az *önkormányzati* rendszert alkalmazhatják. S így a kölcsönös biztosítási rendszer nem a részvényesek számára magas osztalékok nyújtását czélozza, hanem kizárólag a biztosító felek előnyére van hivatva.

Tény az, hogy a vagyonbiztosítás nálunk mindeztideig alig $\frac{1}{20}$ részben eszközöltetik, minek a legnagyobb részben oka az: hogy a nyereszkes részvénytársulatok a biztosítási üzletet részvényeseik előnyére, többnyire *aránytalan magas díjak* kirovása mellett — monopolizálják. A részvénytársulat mindenekelőtt saját részvényeseinek előnyét tekintvén, utalva van a lehető legmagasabb díjakat alkalmazni, míg a kölcsönös biztosító társulat csak azon díjmenyidet alkalmazza, a melyet a biztosító fél érdeke megkíván.

Több művelt államok százakra menő, a kölcsönösség elvén nyugvó virágzó intézetekkel dicsekedhetnek míg hazánkban mindez ideig nem mutathatunk fel e már csaknem világszerte legüdvösebbnek bizonyult biztosítási szakmában *egy virágzó intézetet sem*. Az eddig e téren tett kísérletek *nélkülözték azon kellékeket*, melyek az eszme létesítésének életfeltételei, s ebből kifolyólag az e téren tett kísérletek nem bírták az eszme nagyszerűségéhez méltó tekintélyt és közbizalmat kinyerni.

A fentebb elősorolt indokok azok, melyek alólírottakat az „**Országos kölcsönös biztosító intézet**“ létesítésre ösztönözték.

E vállalat a tűz-, jég- és életbiztosítási szakmában működend, és az előleges biztonsági alap megalakítására 8% -al *garantírozott*, ezenkívül az *évi nyereség 20%-jában mint fölülosztalékban részesülő* és 20% *értéktöbblettel* évenkénti kisorsolás útján törlesztendő 3000 drb 100 frt értékű részletjegyeket bocsát ki.

A részletjegyekre egyelőre *csak 50% lesz befizetendő*, és pedig:

- 1) az aláírás alkalmával 10% és részletjegyenként 1 frt létesítésidej = összesen 11 frt;
- 2) az alakuló közgyűlés megtartása után, az igazgató választmány által meghatározandó időközökben 40% .

További befizetés csak a későbbi évekre fentartott jég-biztosítási szakma megkezdésekor vagy rendkívüli esetek folytán fog az igazgató választmány által a szükséghez képest kiíratni.

A kölcsönös önszegélyezés humanisztikus eszméjét pártoló és a nemzetgazdaság terén korszerű haladásunkat, tehát közvagyonosodásunkat előmozdítani ohajtó közönséget felhívják alólírottak: hogy e közérdekű vállalat létrehozására szükséges *részletjegyek elhelyezésére közreműködni* sziveskedjenek.

Pest, 1872. December 19-én.

Bánó József, országgyűlési képviselő.

Balogh János, országgyűlési képviselő.

Bernát Dezső, minist. oszt. titkár.

Desseuffy Denes, földbirtokos.

Érkövy Aoolf, országgyűlési képviselő.

Fröhlich Frigyes, magánzó.

Houchard Ferencz, országgyűlési képviselő.

Dr. Held Kálmán, ügyvéd.

Dr. Krajner Emil, ügyvéd.

Visontai Kovács László, orsz. képviselő.

Oberrecht Ferencz, ügyvéd.

Br. Perényi Zsigmond, orsz. képviselő.

Piliszy Lajos, földbirtokos.

Ráth Károly, az orsz. iparszövetség elnöke.

Szeutpály Jenő, országgyűlési képviselő.

Takáts János, orsz. távirdai főigazgató.

Wahrmann Mór, országgyűlési képviselő.

Wodianer Béla, országgyűlési képviselő.

A befizetések az aláírt részletjegyekre a Magyar jelzálog hitelbanknál (Pest, 3 Korona utca 6. sz.) eszközöndők. Az aláírási iver 1873. január 15-ig a nevezett bankhoz küldendők be.

Diskurszus

Icig szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Nini Icig szomszéd! igaz az, a mit a „Pesti Napló“ mond, hogy a jobboldal csak is a javunkat kívánja.

Icig: Persze, hogy igaz, de azt ugy khüll ám érteni Mihálylében! hogy a javainkat kívánja a közösügy gyomrába thönni.

Mihály: Mondja csak meg szomszéd! az a „csoda-bogár“ miért kezdi csipkedni a mi principálisunkat is?

Icig: Lásza khend Mihálylében! annak több oka van. Hát nem thodja khend azt a nótát:

„Csunya bogár a pocok,
Mindenüvé bekocog.“

azthán meg lássa khend, mióta az a bogár a „Hozzá-cimü hires verset fabrikáltha, azutha ökeme valóságus poszogó bogár!

Zsiga postás uj évi gratulációja.

Adjon isten
A terbliben
Minden izben
Kártyát jót,

A vizihez mindenkinek
Erős konstitutiót
Ferbli kártyát, lányt, paripát.
Kostököt és makrapipát.
Jó kaszszát és sok bankót.
S ha az osztó másoknak ad
Négy király vagy négy filkót,
Nekem akkor osszou mindég
Négy sántát, vagy négy disznót.
És most uri kompánia
Én azt mondom hogy: forpász.

Czorda B. törvényszéki ülnök urnak Szabadkán: Igéretéhez képest a szeresika alnákát még eddigelé nem kaptuk meg, node hiszen elkésve is szivesen vesszük azokat.

És most tisztelt jó publikum!
Ludas Matyi mit kívánjon?
Azt kívánja: hogy ott Budán,
Gellérthegy i citadellán
A mi sárga — fekete.
Piros, fehér, zöld szintváltson
S minden magyar igy kiáltson:
Kossuth Lajos! gyere be.

Eladó házak, háztelkek és kertiföldek

íránt tudakozódni lehet, és az illetőknek részletes értesítés adatik addig is, mig közelebb

„központi adás-vevés közvetítő“

nyilvános irodámat megnyitandom.

Pest, Városháztér 6-ik szám alatt

A «Ludas Matyi» szerkesztőségében.

10.000 kötet a legjobb művekből

Sulyok J.

PEST, dohányutca 2. sz. a.

a Bazarban,

az izr. templom

Sulyok J.

átellenében.

PEST, dohány utca 2. sz. a.

az izr. templom átellenében.

A regényirodalom disze

Bánki István

szalámi és kolbász

csináló gyárában

Debrecenben

a legizletesebben készített szalámi és kolbász-
lusneműek és szalonnák kaphatók következő
árakért:

100 font füstölt kolbász	44 forint
100 „ oldal füstös szalonna	42 „
100 „ paprikás	42 „
100 „ füstölt sonka	40 „
100 „ füstölt malac oldalas	40 „
100 „ fehér szalonna	40 „
100 „ szalámi	— „

A megrendelések utánvét mellett gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

A kitett árak, fel vagy leszállása esetében természetesen a gyári árfolyam szerént értendők.